

ne være køkkenassistent, men så skal hun have opdateret nogle af sine kompetencer gennem nogle målrettede kursusforløb.

Hvis vi tager en person i matchgruppe 3, så kan det være en person, der delvis matcher arbejdsmarkedets krav og vil være i stand til at varetage jobfunktioner, der i et vist omfang findes på det ordinære arbejdsmarked. Lad mig give et eksempel: Det kan være en uddannet typograf, der aldrig har arbejdet som andet end typograf. Han kommer altså fra et snævert fag og en branche i tilbagegang, og derfor matcher han kun delvis de krav, der er på arbejdsmarkedet.

Matchgruppe 4 er ledige, der kan varetage jobfunktioner på nedsat tid eller med begrænsede krav til kvalifikationer. Det kan være ufaglærte job som rengøringsjob, forskellige servicefunktioner i virksomheder på nedsat tid osv., og det kan være at få en avisrute eller at plukke frugt eller lignende.

Matchkategori 5 er mennesker, som ingen arbejdsevne har, der kan anvendes på arbejdsmarkedet. Og derfor er der altså dette arbejdsredskab, som kan støtte sagsbehandlerens vurdering af den lediges nærhed til arbejdsmarkedet.

Kl. 17.45

Det, vi taler om her i lovforslaget, er, at vi for ægtepar på kontanthjælp nu indfører den regel, at hvis man i 2 år ikke har præsteret 300 timers ordinær beskæftigelse, så står man ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og så mister man kontanthjælpen.

Derfor er det her jo integrationsmæssigt et meget vigtigt forslag for de familier, hvor begge sidder på kontanthjælp. Heraf er mange indvandrere, der lever isoleret fra det danske samfund med de negative følger for børnenes opvækst, som vi alle sammen desværre kender. Derfor indfører vi denne her regel, men forud for det har vi jo så afsat 0,5 mia. kr. til et gennemgå hver eneste lediges sag og til at opstille planer for, hvordan den pågældende kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne takke de partier, som har tilkendegivet, at de støtter lovforslaget, og jeg ser frem til at arbejde sammen med Arbejdsmarkedsudvalget om at føre dette forslag igennem de videre forhandlinger, så det vedtages.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Den første, der har indtegnet sig til korte bemærkninger, er fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu kunne man jo blive helt nervøs for, om ministeren var kommet til at vælge den forkerte tale, sådan at det, vi hørte, var talen til forslaget om kontanthjælpsloftet, som vi jo skal til at diskutere her om forhåbentlig ganske kort tid. Men jeg vil i hvert fald love ministeren, at han da skal få svar på tiltale, hvad det angår, når vi når til det punkt på dagsordenen.

Jeg vil da godt have lov at spørge ministeren, som jo gør så store anstrengelser for, at det skal kunne betale sig at gøre en indsats: Kunne ministeren ikke overveje, når vi nu skal til at diskutere spørgsmålet omkring 300-timers-reglen, om en kontanthjælpsmodtager, som måned for måned arbejder for at forbedre sin egen matchkategori gennem uddannelse, gennem praktik, gennem løntilskudsjob, gennem alt det, som kommunen måtte bede vedkommende om at medvirke til, ikke skulle have anerkendt sin indsats, så vedkommende slap for at få frataget sin kontanthjælp?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne gentage forhistorien til det her forslag. Det var jo sådan, at der før »Flere i arbejde« var en regel om, at hvis man følte, at man ikke rigtig stod til rådighed for arbejdsmarkedet, så kunne man gå op til kommunen og bekende, og så kunne der udbetales et større beløb til den anden ægtefælle. Det blev ikke nogen voldsomt populær ordning, og det var ikke sådan, at der var mange, der syntes, at de burde gå op og snakke med kommunen om det.

Så gennemførte vi i »Flere i arbejde« en regel om, at kommunerne, hvis de skønnede, at en ægtefælle ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet, tvangsmæssigt kunne benytte denne ordning og udbetale en ydelse. Der var kommuner – en af dem var Odense Kommune, hvor formanden for socialudvalget var en Venstremand, så derfor kan jeg sige det med god samvittighed – som traf den beslutning, at det ville man slet ikke bruge.

Derfor har vi nu taget et tredje skridt og sagt, at hvis ikke man kan finde ud af at rådighedsvurdere folk, så indfører vi objektive kriterier, og derfor har vi indført de 300 timer.